

Черноморец

СЕДМИЧНИКЪ ЗА КУЛТУРЕНЪ И СПОРТИВЕН ЖИВОТЪ

ИЗЛИВА ВСЪКА НЕДЪЛЯ

ЦЕНИ НА РЕКЛАМИТЕ ВЪ ВЕСТНИКЪ

„Черноморец“

Реклама 250 кв. см.
Хроника 10 лв. на редъ

АБОНАМЕНТЪ

з а година 50 лева

Редакция ул. Бдинъ 15

телефонъ 21-10

РОДНАТА ВОЙСКА ОКУПИРА ПЪРВАТА ЗОНА ОТЪ ДОБРУДЖА

Отъ Тутраканъ до Балчикъ фаталната граница е унищожена.

Радостното население посреща съ сълзи войниците — освободители

Тържественото влизане на българските войски въ Тутраканъ

Тутраканъ 22. (Отъ нашия пратеникъ).
Влизането на българските войски въ Тутраканъ стана съ много голъмо тържественостъ. За тамъ войските бѣха предвождани отъ военния министъръ генералъ Теодоси Даскаловъ и посрещането стана извънредно задущево.
Съ манювра на войските при Тутраканъ е възпроизведено символично вихреното настъпление къмъ крепостта презъ 1916 година.

Кметътъ на Тутраканъ г-нъ **Марковъ** пръвъ приветствува освободителнитъ войски, а отъ името на тутраканското гражданство — г. **Любеновъ**. На всички приветствия отговори военниятъ министъръ, който между другото каза:
— Ние всички сме извънредно частливи, че най-после мектата на цѣлия български народъ — **присъединяването на Добруджа къмъ майката родина** — е свършенъ фактъ.

Ние сме вече спокойни, защото хилядитъ безкръстни грове на нашитъ бойни другари се включаватъ въ родната земя. Ние сме горди, затова, че днесъ българските бойни знамена се развѣватъ въ Тутраканската крепостъ. Тутраканъ, това е набраната енергия на единъ младежъ и буенъ народъ. Тутраканъ е незадмината до сега въ свѣта пехотна атака.

Не бива да се забравя, че пролѣтата кръвъ на нашитъ братя е, която подготви този безкръвенъ походъ и този узакони нашето право надъ тази земя. Да си спомнимъ за героитъ, да ги възхвалимъ и отъ тѣхния примѣръ да се подготвимъ да умремъ за България!
Следъ това генер. Даскаловъ прикани всички да извикатъ ура за Царя и Родината. Въ 18 часа войските минаха въ церемониалъ.

Братскитъ възторзи и радости продължиха до късно. На всички български войници бѣ ладенъ достоенъ приемъ отъ родолюбивитъ тутраканци.

Балчикъ 22 (отъ нашитъ нарочни пратеници). Крайната дѣсна колона отъ българските войски, настъпващи въ Добруджа, за да я окупира по силата на крайовската спогодба, настѣпи по шосето Варна-Балчикъ. Тя се състоеше отъ 8 п. Приморски полкъ и се ръководѣше лично отъ генералъ-управителя на Добруджа г. генералъ-лейтенантъ Георги Поповъ.

На самата досегашна граница бѣ опяната лента отъ народния трицветъ. Генералътъ я прерѣза, като произнесе думи, които се запечатаха въ сърдцата на войницитъ и другитъ присъстващи.

Войскитъ настъпиха откъмъ Климентово. Маршътъ имъ се превърна въ спонтанна народна манифестация. Селени и селенки въ продължение на километри посрещаха и изпращаха българскитъ войски, които се движеха съ „ура“ всрѣдъ царевичитъ и слънчогледитъ на добруджанската земя. Всяка крачка бѣ съпроводена съ прегръдки и сълзи на радостъ отъ селенитъ, които отрупваха войницитъ съ всевъзможни подарѣци и цвѣта.

Далечъ предъ с. Теке колоната, която бѣ проточена на повече отъ километъръ бѣ посрещната отъ мл. дежи на коне, съ грамадна трицветна лента.

Край с. Гейкчилеръ селени пресрещнаха и поздравиха войскитъ, разправяйки имъ за тормоза, който сж преживѣли при досегашното квартируване на една румънска дружина въ селото имъ.

До с. Теке бѣ издигната арка, където селянитъ посрещнаха войскитъ съ градъ отъ цвѣта. Кметътъ поднесе хлѣбъ и солъ. Произковени речи, прегръдки, сълзи...

Пътътъ отъ с. Теке до Балчикъ бѣ извънредно тежъкъ и мкчителикъ, по въздушевенитъ войници бързо го изминаха.

Въ Балчикъ освободеното гражданство посрещна войската предъ красива арка.

Площадтъ предъ общината е претъпанъ отъ граждани и селени. Девойки въ национални носии и с трикопторни ленти държатъ купища отъ китки за войскитъ. Безброй цвѣта за войскитъ донесли учащитъ се и населението сжщо.

Огроменъ хоръ, който изпълнява „Шуми Марица“, химна на Царя и „Добруджански край“, подъ диригентството на народния учител Станевъ.

Тукъ сж и доброволицитъ отъ двѣтъ балкански войни и свѣтовната война, организирани отъ запасния поручикъ Вѣнецъ Чакровъ. Тукъ е дамскитъ комитетъ на Българското общество.

Преди заминаването на румънитъ е била образувана и народна милиция, ръководена отъ зап. поручикъ Ив. Шишмановъ и помощника му Крумъ Манушевъ.

Всички сж радостни и разплакани, всички преживяватъ второ раждане.

Кметътъ г. П. Ст. Клинчевъ поднесе хлѣбъ и солъ.

Заредиха се приветствия, а населението дарѣше войницитъ съ кърпи и ризи.

Колоната мина предъ генерала въ церемониаленъ маршъ всрѣдъ бурнитъ ура на присъстващитъ и обсилвана съ цвѣта.

Отъ стълбището на общинското управление кметътъ произнася вѣдновена речъ. Тя отразява всички съкровени чувства на населението.

Произнася огнено слово и председателтъ на Българското общество г. **Девецаковъ**. Извънредно красиво и трогващо слово. Сълзитъ на всички се лѣвятъ.

Отговаря г. генералъ **Поповъ**. Съ устата му говори героичното войнство, което носи свободата следъ 27 годишенъ кошмаренъ сънъ...

Всички, и граждани, и селени, и войници, сж превърнати въ една единна народна маса пламтяща отъ чувствата на всички вѣкове отъ сжществуването на България и българския народъ.

Накипѣлитъ преживѣвания избухватъ въ общи веселия, хора, пѣсни.

Балчикъ заживѣва свободенъ животъ. Край него се разполага на станъ българското войнство...

При село Крумово, на границата, където е магническия и военешъ постъ на шосето Варна — Добричъ, бѣ определенъ пункта презъ който трѣбваше да премине границата гвардейския на Н. В. полкъ заедно съ придатенитъ къмъ него леки танкове, моторизирана пехота, артилерия, мотоциклисти и други части.

Нашиятъ пратеникъ бѣше отъ ранна утринъ на границата, за да следва похода на гвардейцитъ.

Ето какъ той ни предава картината:

— Хиляденъ народъ още презъ нощта отъ близкитъ гранични села отсамъ и отгатъкъ границата е вече на пункта. Нѣколко стотици разпрѣнати каруци ограждатъ българската военна заграда и митницата. Цѣлата гледка представ-

БЪЛГАРСКИЯТЪ ФЛОТЪ

завзе Балчикъ, първото пристанище отъ присъединения отново 100 кв. български брѣгъ

Варненци съ небивало тържество изпратиха моряцитъ отъ малкия но славенъ български флотъ, начело съ началника му капитанъ I р. Тошевъ, да завземе Балчикъ, съгласно плана за окупацията на Добруджа.

Моряцитъ отпътуваха съ параходъ „Бургасъ“, наедно съ представители на гражданскитъ власти и група журналисти. Параходътъ бѣ предхожданъ и ескортиранъ отъ миночигачи торпедоносци и бързи торпедни лодки.

Когато въ 1 часа по обѣдъ отредътъ премина водитъ на досегашната граница, г. кап. Гошевъ прочете на моряцитъ заповѣдта на Негово Величество за завземането на Добруджа.

Въодушевенитъ „ура“ на мо-

ряцитъ и звучитъ на народния химнъ прокънтѣха по морскитъ простори.

Моряцитъ пристигнаха въ Балчикъ едновременно съ сухопѣлитъ колонни. На пристанището балчикското гражданство съ знамена, китки и възторгъ имъ устрой сърдечно посрещане.

Стройнитъ редици на моряцитъ преминаха презъ улицитъ до центъра на града. На общинския площадъ г. Поповъ ги пропусти на церемониаленъ маршъ, въ който участвуваха и пѣтуващиятъ съ тѣхъ взводъ юнкери отъ военното училище.

Моряцитъ останаха за гарнизонъ на Балчикъ. Вечерята тѣ взеха участие въ общото веселие на освободения градъ. Юр. Кожухаровъ.

Добруджанки кичатъ коня на полковникъ Беджевъ, командиръ на 8-ий пехотенъ приморски полкъ, съ цвѣта и пешкири, когато полкътъ минаваше изъ улицитъ на Варна

лява необикновено голѣмъ и шуменъ „панаиръ“, където пѣстроцветнитъ селски мъжки и женски носии се примѣсватъ съ многобройнитъ първи гости за свободна Добруджа отъ Варна, между които сж чуждитъ журналисти, фото-репортьори, кино оператори и български журналисти.

Тукъ е съветскитъ консулъ отъ Варна г. Минаковъ и секретарътъ му г. Плакутинъ.

Следва на 4-та страница

СЪБИРАЙТЕ ШИПКИ!

За килограмъ здрави, червени шипки ще получите ПЕТЪ ЛЕВА

Организирайте веднага събирането и събранитъ предавайте въ склада на „Задруга“ О. О. Д-во на С. П. Банки - ВАРНА или въ Приморска Популярна Банка - Варна

ПОБЪРЗАЙТЕ ДА НЕ ПРЕЗРЪЯТЪ!

Събирачи отъ други райони предавайте количествата на най-близката Популярна Банка

България ликува

Когато преди дни бѣ съобщена дългоочакваната вѣст, че Добруджа е вече свободна и се връща къмъ майката-отечество, камбанитѣ на църквитѣ забиха мощно и тържествено. Цѣлиятъ български народъ трепна въ радостъ и лицата на всички засияха.

България ликува!

Всѣки пулсъ на нашиятъ сърдца е камбаненъ звънъ. Ново слънце огрѣя нашата изстрадала родина. Откъснатата люлка на българщината се върна отново.

И днесъ, когато българскитѣ войници съ твърда крачка стѣпватъ по ширната земя на Добруджа, отъ най-малкия до най-големия, и деца, и младежи, и жени, и мъже и старци ликуватъ.

Защото братята роби отново сѣ свободни. Защото майкитѣ и децата вечеръ нѣма да третватъ при всѣко излайване на кучето, при всѣко изтрѣпване предъ портитѣ.

Защото следъ толкова страдания, неправди, сълзи и позоръ надъ Добруджа засиява слънцето на свободата.

България и Добруджа благодарятъ! Тѣ благодарятъ на своя Царъ, на своето правителство, на храб. ата си войска, на здравия и жилавъ български духъ, който ги е крепилъ въ днитѣ на мъка и тормъзъ.

ДОБРУДЖА Е НАША. БЪЛГАРИЯ ЛИКУВА!

МАРА ПЕТКОВА, пианистка

Отъ нѣколко дни е гостенка на родния си градъ г-ца Мара Н. Петкова, завършила специализацията си въ Берлинъ. Градъ Варна може да се гордѣе съ още единъ талантъ, който ще прослави името му както у насъ, тъй и въ чужбина.

За да не бждемъ голословни, ще дадемъ нѣколко извадки, които лично имахме случая да прочетемъ отъ официалнитѣ атестации на професора ѝ и на консерваторията:

... Госпожица Мара Петкова е пианистично и музикално необикновено надарена и азъ съмъ убеденъ, че е призвана за едно блѣстяще концертно поприще. Бързиятъ ходъ на нейното пианистично развитие е изумителенъ и дава право за най-хубави надежди.

Професоръ Клаудио Арау Мара Петкова е единъ безспоренъ талантъ и притежава и една необикновена все-

странна дарба и интелигентностъ. Тя е високо музикална, технически предразположена и притежава расовъ темпераментъ. Тя разполага съ голямо чувство за стилъ и способностъ за фразиране и гради вече убеждаваще и пленяваще.

Консерватория на столица Берлинъ.

Отзиви на нѣмската преса: Дойче Агемайне Цайтунгъ, 16. V. 1940 г.

Единъ талантъ отъ България.

Голямото дарование на младата Мара Петкова, която учи въ консерваторията на столица Берлинъ, се е развило вече до една удивителна техника и зрѣлостъ. . . Сила свобода и прѣстова техника се допълнятъ. . . Алгемайне Музикцайтунгъ 10 V. 1940 г.

Младата българска пианистка Мара Петкова е едно безспорно дарование. Тя преодоляваше техническитѣ трудности на инструментата си по удивителенъ начинъ. . . Франкфуртеръ Фолсблатъ 11 XII. 38 година.

Мара Петкова изгълни виртуозно клавирни пиеси отъ Липковъ и Стояновъ. Лаипцигеръ Нойесте Нахрихтенъ, 12. XII. 38 година.

Отъ отличната акомпанаторка Мара Петкова чухме нѣколко много трудни солови парчета, майсторски изнесени. На 25 т. м. срѣда, въ градския театъръ тя ще изнесе единственъ концертъ. Увѣрени сме, че музикална Варна не ще пропусне да чуе нейния концертъ.

Юр. Тодоровъ

Знаете ли где е ЧИЧО МИТЮ при I-ва Шумейска бирария **Четете в-къ „Черно море“**

Бележникъ

ЮНАЦИ, НАПРЕДЪ!

Така заповѣда военниятъ министъръ вчера точно въ 9 часа сутринята на българскитѣ войски.

И бодро, съ ура, нестиващо ура отъ воинскитѣ гърди и отъ населението по дветѣ страни на позорната граница, бѣ обврната една черна страница отъ историята на България.

Тази страница ще се отворя само, за да се прочита на бъднитѣ поколения позора на единъ договоръ, който хвърли стотинци хиляди родни синове подъ черно робство.

Юнаци, напредъ!

Тамъ, дето сѣ проливани сълзи вече радостъ и усмивка ще цвѣтатъ.

Войскитѣ маршируватъ изъ родната земя и съ пѣсни и ура тѣ си спомнятъ за днитѣ на люта бранъ, дето героизма на тѣхнитѣ бащи и братя виеше най-дивнитѣ вѣнци върху челото на българската войска.

Юнаци, напредъ по пътя на славата и борбата за величието и щастиято на българския народъ!

СТИЛЪ

РУСКИЯ ЛЕДОРАЗБИВАЧЪ

„С. ЛЕВАНЕВСКИИ“

на пробно плутване

Москва 21 се темврий. Въ Финския заливъ зпощнаха тѣзи дни пробнитѣ плутвания на новостроения въ корабостроителницитѣ на Ленинградъ, съветски ледоразбивачъ „С. Леваневский“.

Този корабъ е по типа на ледоразбивача Челюскинъ и е пригоденъ и снабденъ съ последнитѣ нововъведения на техниката за арктическо корабоплаване.

Дължината на последния е 04 метра, а широчината му 15 метра Главната машина има мощностъ 2.500 конски сили. Вътрѣ е инсталирана една работилница за малки поправки. Четири помѣщения за стоки побиратъ 2.500 тона.

Този корабъ е комбинация между ледоразбивачъ и товаренъ параходъ. Котнитѣ сѣ пригодени за тѣ нареченото „Северно корабоплаване“ отъ Владивостокъ до Мурманскъ. За зимуване има уредено помѣщение за 60 души. Тѣзи помѣщения сѣ изолирани съ коркъ.

ВИЕНСКИЯТЪ АРБИТРАЖЪ

Фонъ Рибентропъ и графъ Чано подписватъ протокола за отстъпване Трансилвания на Унгария

Манойлеску подписва протокола

Фонъ Рибентропъ чете протокола и отстъпване Трансилвания на Унгария

ПРОДАВА СЕ КЪЩА 2 етажъ

400 кв. м. ул. „Екзархъ Йосифъ“ 27. до Девическата гимназия — Шумейт. Справка при Пенчо П. Апостоловъ, къщата

Йорданъ Йовковъ ДОБРИЧЪ

Това описание на Добричъ отъ Йорданъ Йовковъ взимаме отъ книгата разкази томъ трети — „Бѣ и тѣ рози“ и „Лѣ топлѣ“ (1912 — 1918 година издание на книгоиздателств. „Хемусъ“).

Отвѣнъ Добричъ не се различава много отъ който и да било по-голямъ провинциаленъ градъ. Наблизо и на югъ е пространниятъ и равенъ хълмъ Яланджи-байръ. По него слиза шосето отъ Варна и отъ тукъ се открива пълната панорма на града.

Всички здания сѣ нови. Високото надъ покривитѣ се издирватъ нѣколко бѣли минарета и къмъ тежитѣ форми на новата архитектура се прибавятъ екзотичнитѣ линии на ориента. Градини и зеленина на овощни почти нѣма и нищо не смекчава яркитѣ бои на зданията. И ако има нѣщо оригинално въ изгледа на тоя градъ, то е странната илюзия на миражъ, която неизбежно иде презъ лѣтнитѣ

дни: облѣнъ отъ слънце, разноцветниятъ градъ е откритъ и уединено блещи всрѣдъ безкрайната пустиня на полето.

Но тая въздушна тишина може само да измами. Вътрѣ градътъ поразява изведнажъ съ голямото движение на шумния си животъ: непрекъснато гърмятъ каруци изъ улицитѣ, редятъ се една следъ друга работилници, въ които кърваво грѣ жеравата на огнищата и звънтятъ ударитѣ на чука. Тритѣ четвърти отъ града сѣ магазини, всевъзможни работилници и голѣми складове съ земедѣлски машини. Презъ всички часове на деня около тѣхъ като мрави се трупатъ, размиватъ се и бързатъ тѣли хора. Навсѣкжде кипи трѣскавъ и шуменъ животъ. Чувствува се ясно, че тука е могъщия двигателъ на голѣмъ и сложенъ механизъмъ, че тоя градъ е сърдцето, което импулсира живота на цѣла Добруджа. И наистина, още преди желѣзопътната линия да го свърже съ морето, наричаха го суха скеля. И въ значението му на централенъ нервъ и всичката тайна

на богатството и бързия му напредкъ.

Има едно време презъ годината, когато това се вижда най-релефно. Това е презъ май, когато се открива ежегодниятъ панаиръ. Добришкиятъ панаиръ не е отъ ония анемични сборища, които само традицията и любопитството още поддържатъ по други мѣста. Това е наистина единъ голѣмъ пазаръ, едно универсално изложение а, въ сжщото време — нѣкакъвъ символенъ битовъ празникъ.

Панаирътъ се открива презъ май. Въ тия дни нилитѣ сѣ въ най-буйния си растежъ. Навредъ, догдето очи стигатъ, е само едни ниви, зелени още, но вече високи, гѣсти и изкласили. Всрѣдъ тоза море селата оставатъ като малки и самотни острови, пѣтищата се превръщатъ на тѣсни и дълбоки коридори и когато вървятъ кола по тѣхъ, отдалечъ ни конете, ни колелата могатъ да се видятъ: наравно съ вълнитѣ на класовѣтъ като лодки, се виждатъ сандѣцитѣ само и хората въ тѣхъ. Два тона има въ тоя пейзажъ: сивята ведрина на небето и зе-

ленината на нивитѣ. Но тукъ плени въ разнообразието и простотата, а мисличната прелесть на всичко, което е безкрайно и огромно. Отъ цѣлото поле иде радостта на щастливо материнство, богатаятъ плодъ зрѣе всрѣдъ блѣсъка и лицата красота на цѣлата природа. Немалко човѣкъ иска да свеме шапка предъ тот колосаленъ трудъ, душата се пълви съ възторгъ подъ мощната хубостъ на земята.

Такава е Добруджа презъ месецъ май. При панаира въ Добричъ се трупа многолюденъ сборъ. Цѣлата околностъ се превръща въ сѣщински лагеръ. Тия хора слизатъ отъ колата си доволни и радостни, защото въ очитѣ имъ блѣни златното отражение на буйнитѣ ниви, защото, като обрнатъ погледа си къмъ небето, виждатъ шиповѣтъ на тъмни облаци — изливъ се благодатенъ дъждъ надъ зеленото поле. Празникитѣ на трупа е въ душитѣ на всички. Като въ античнитѣ религии, веселене-

то се налага като необходимъ и естественъ обредъ въ тия празници на щедритѣ дарове на провидението.

И наистина, тия хора знаятъ да се веселятъ, неударимо, сърдечно и широко. Около оркестритѣ, въ театритѣ и предъ всевъзможнитѣ зрелища се трупатъ хилядни тѣпи, една невъобразима пѣстрота отъ песни, една странна музика отъ езици. Мнозинството, разбира се, сѣ българитѣ — открити и смѣли лица, широки плеци, яркочервени поясн около чернитѣ широки потури. Но тукъ ще видишь и делнорманскитѣ турци флегматични и мѣлчаливи козоси и хитритѣ и пѣргави татари, и разпуснатия хохолъ, и важния и благонаравенъ нѣмецъ коловистъ изъ Русия

Тоя шуменъ животъ безъ да отслаби темпото си, продължава почти цѣлъ месецъ. Но, наредъ съ развѣщението, на сжщото това мѣсто кипи и трескава работа. Всѣки денъ е пазаръ и всѣки денъ премичатъ отъ едни рѣке въ други цѣли става още говеда и коне. Пѣргави и хитри лѣкамбази избиратъ

Главното нападение срещу Англия

Германско мнение за главното нападение срещу британските острови. Действията на въздушните сили и на морските ескадри. Препятствията на норвежия ще се повтори. Бърз десант през Ламанш. Участието на артилерията
ДО КОГА ЩЕ СЕ СЪПРОТИВЛЯВА АНГЛИЯ

От своя главен щаб „Нь-кжде в Нормандия“ фелдмаршал Гьоринг изпраща всекидневно, без оглед на състоянието на времето, безкрайни вериги от германски самолети

да бомбардират Англия, докато германските подводници и бързи торпедни катери правят югоизточния английски брег все по-опасна зона за британските конвои.

Същевременно състоянието на въздуха и на морето все повече се влошава с приближаването на есента. Според твърдението на германското министерство за пропагандата, от десетте последни дни на усилен бомбардировка е имало само един ден действително благоприятен за нападение.

Само десетина хиляди души

могат да вземат живо участие в това жестоко тормовене на Великобритания, и то съ специализирани оръжия. въздушни и леки морски сили. От друга страна не известен брой германци, все пак не по малко от осми, употребени за завладяването на Франция, продължава да се намира под оръжие.

Маршал Браунхич прекарал последните няколко дни по инспекция във Франция. Германският печат обнародва фотографията на адмирала Редер в едно френско пристанище.

От всичко това се явява въпросът, дали германските въоръжени сили ще се опитат да нахлуят във Великобритания, преди в Европа да настъпи зимата.

Въз основа на официалните изказвания сж твърде въздържани, понеже не опровергават тази възможност, нито правят никакви предвиждания.

За нахлуване във Великобритания

по всяка вероятност Германия ще употребява всички тактики, приложени във Норвегия, и

които, според уводната статия на „Дойче Алгемайне Цайтунг“ от 18 т. м. главният фактор е бил това, че Германия „поставила в движение почти всичките си морски сили“ Тъзи сили се състоят главно от леки и бързи кораби.

От огава в Германия, а навърно и в окупираният области, бързо се работи за производството на тъзи типове бързи торпедни лодки, които в последните месеци постигнаха такива успѣхи; от друга страна под германски контрол паднаха безброй плавателни съдове от всички видове в завладеният пристанища от Хамерфест до Биариц.

Бързите германски морски сили

биха могли да преминат канала Ламанш до британския брег от разни точки за време от 42 минути до 4 часа, според твърдението на германския вицеадмирал Пфайфер в „Ди Вермахт“. Докато германските бързи катери, които могат да носят по 200 души, тръгват към английския брег с бързите десантни войски, германската тежка артилерия от френски брег ще поддържа преградения през време на десанта.

Германските кръгове смятат, че за британските бойни кораби ще представлява самоубийство, ако се опитат да се намесят в тѣсния проток, понеже ще попаднат под съсредоточената стрелба на германските тежки батери, които ще открият точен и измѣрен огън от сушата.

При престояните операции по всяка вероятност ще се повтори същото, което стана с Норвегия: всички германски морски сили ще вземат участие с цел да осигурят стоварването на войските, докато въздушните сили на Гьоринг ще слухват своите парашутисти във Англия, като едно време ще поддържат господството си във въздуха над точките, където ста

ва десантите. Парашутистите войски дейно ще участвуват в борбата с цел да подпомогнат на морските десанти или пък ще извършват самостоятелни нападения на бази и позиции.

Добре осведомените неутрални кръгове в Берлин твърдят за съществуването на водоземни танкове

(танкове амфибии), които дори можели да летят, както и за други фантастични оръжия. Тъ изтъкват, че всички досега употребени оръжия сж твърде усъвършенствувани, но представляват оръжия за които вече се знае.

Въ връзка с това интересно е да се цитира уводната статия на „Фьолкшпер“ Беобахтер“ пакъ в броя от 18 т. м. Въ нея се казва:

Слага се въпросът, дали и колко дълго още

английският народ ще върви подир Чърчил.

Ние знаем, че англичаните не сж твърде храбри, но имат твърда воля да поддържат дисциплината и сж доста романтично свързани за своята земя. Днес от цѣлия английски боев морал остана само вѣрата въ чудото и надеждата въ помощта на Съединените щати.

Англичаните ще се бият, докато вѣрата въ чудото изчезне, докато надеждата за помощта на Съединените щати се разпръсне, тогава вече англосаксонците от цѣлия свят не ще мръднат и съпристъ, за да попрѣчат на онова, което ще се случи. А кога ще стане това нѣщо, то зависи от нашата воля.

ШМИДТЪ

постоянен дописник на „Юнайтед прес“

МАЛКИ НОВИНИ

— Въ Букурещ живѣят въ този момент повече от 50,000 българи.

— 0 —

— Американските химици сж успѣли да получат газولين от зърнени храни.

— 0 —

— Най-голямата водна централа въ свѣта се строи понастоящем въ Куибишев - СССР. Тя ще има 3,400,000 киловатна мощност.

— 0 —

— Нова Зеландия доминионъ на Англия се е ангажирала да изпраща ежегодно по 3,000 пилоти и летци въ Англия.

Консумацията на захар въ Гърция ограничена

А т и а 21 септември. — Тъй като отдавна очакваните пратки захар от Америка още не сж пристигнали по неизвестни причини, а резервите въ Гърция сж на изчерпване, то правителството се видѣ принудено да ограничи до минимум консумацията на захар. За текущите десет дни от 11 до 20 септември т. г. се разрешават на глава по 75 грама.

Прекрасните

Златни пѣсци

можете да посетите съ omnibusите на

ГРАДСКА ОМН. СЛУЖБА Плува два пѣти на ден

ТЕЛЕФОНЪ

26-87

Въодушевеното и ликуващо варненско гражданство изпраща гвардейския на Н. В. полк Момелани на въздушна обич към родната войска

Завета на единъ добруджанецъ

Скоро след анексирането на Добруджа от ромъните синът на Ганчо Христовъ от Добрич, 24 годишен, герой при Чаталджа и кавалеръ на ордена за храброст, заболѣ и почина. Въ предсмъртните си часове синът се обръща към баща си и направи следния завет: Тате, ако умра, кракътъ на ромънски полъ въ къщи да не стѣпва. Погребете ме без опѣло и когато Добруджа стане пакъ българска, опѣйте ми гогана гроба.

Завета на храбрия и пропит съ здравъ духъ коравъ българинъ се изпълни. Обаче оръжията ромънския противоположи въ къщата на Ганчо Христовъ за да го ругае, за гдето не повикали румънския свещеник. Отговорът е бил че той е изпълнил завета на силата си и му предложил да напустне къщата веднага за да не наруши съ присъствието си волята на покойния му син. Противополо си отиде но след него влиза полицията да разкарва бащата и майката из участците.

Отъ тоя ден властта забрани на гробарите да заравятъ мъртваци безъ опѣло. При тоя режимъ, преданите на черквата вѣруещи българи занасяли сж ризите на своите мъртваци да бждатъ скришомъ опѣти отъ български свещеник и съ тѣхъ ги погребвали. Синът на Ганчо Христовъ, увѣренъ, че докато България има храбри синове като него, Добруджа ще бжде пакъ свободна, пожела да остане неопѣт, докато се завърна българското духовенство. Тоя български герой при Чаталджа съ едно ясновидство предрече скорошната свобода

на Добруджа, сто зане дълго се налага на българското духовенство да изпълни неговиятъ пророчески заветъ.

М. Бадевъ

Кога отъ Англия започватъ да предаватъ на агенциите въ Америка

Ню-Йорк 22. Специалниятъ пратеникъ на агенция Асошиейтедъ Пресъ отъ Лондонъ съобщава, че въ продължение на петъ часа той не е можалъ да изпрати никакви сведения на агенцията си.

Причината за това закъснение е, че съгласно новата заповѣд на английската цензура не може да се даватъ сведения за въздушенъ бой и нападение отъ момента на започване нападението до свършването му.

Едва тази сутринъ, когато приключи сношното голѣмо нападение се позволи предаването. Обаче, резултатите отъ това нападение не се знаят.

Три китайско-японски дивизии сж разбунтували

Чункинъ 21 (Централъ Нюсъ) близо до Анхуй трета, четвърта и шеста китайски дивизии, които сж на служба на японското командване, се разбунтували

Офицерите били пленени отъ войниците и принудени да се подчинятъ на китайското командване.

Разбунтуваните китайски войници възлизатъ на 45,000 души.

ЧЕТИ РЕДОВНО В-КЪ ЧЕРНО МОРЕ

Автомобиленъ рейсъ за „ГЮНДЮЗА“

Всѣки празниченъ денъ д-во „Вихрь“ пуца omnibusи за „ГЮНДЮЗА“

Тръгване 4 и 5 часа следъ обѣдъ

Връщане 8-30 часа следъ обѣдъ

Билети при д-во „ВИХРЪ“

ул. „Ц. Симеонъ“ 6 — срещу хотелъ „Преславъ“
Цени на билетите за отиване или връщане

Откри се днесъ недѣля 22 т. м.

Пивница „БАЛЧИКЪ“

ул. „Драгоманъ“ 18

отъ съдържателя на бивша „Морска база“

ДИМИТЪРЪ АЛ. ХРИСТОВЪ

Натурални напитки, Екстра скара, Пилешка чорба

ЦЕНИ НАРОДНИ

При откриването всѣки клиентъ ще бжде почерпенъ по чашка и мезе.

